

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

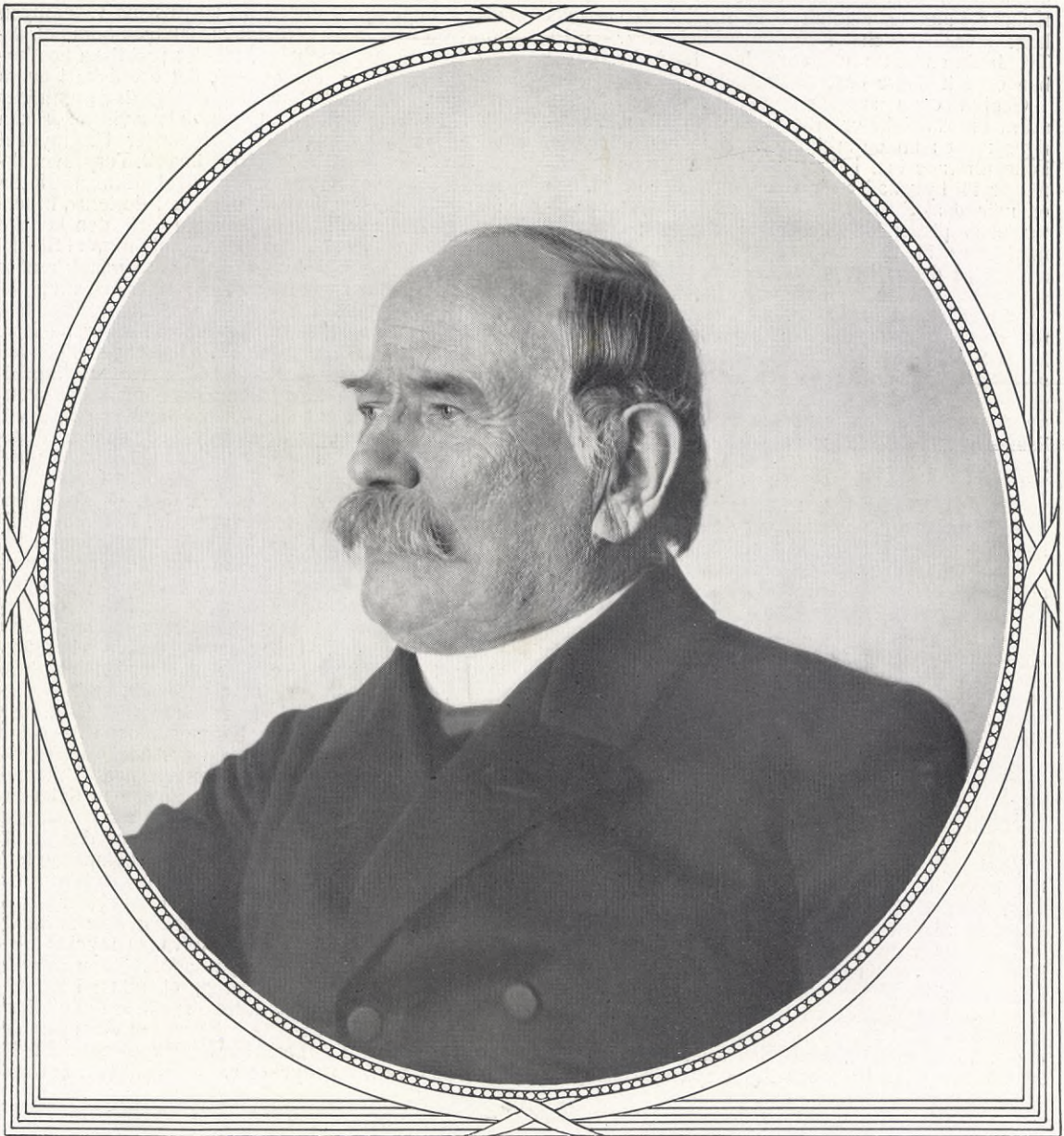

ÅRESKUTAN. — FOTO. THOMASSON, ÅRE.

14:DE ÅRG.

DEN 6 APRIL 1913.

N° 27

Åke Kinnison

En af vårt lands äldste, skickligaste och verksamaste arkitekter, hofintendenten Axel Kumlien, fyller inom kort 80 år. Det är en ovanligt lång och vacer arbetsdag, som den vördnadsvärde åldringen då kan blicka tillbaka på, ända till det senaste fylld af ihärdig och målmedveten, samhällsnyttig sträfvän, lika hedrande för yrkesmannen som för medborgaren.

Axel Frithiof Kumlien är till börden västgöte, och mycket af götamannens energi, gedigenhet och flädlöshet karaktärisera hans personlighet. Han är född i Härlunda, Skaraborgs län, 10 april 1833. Föräldrarna voro assesorn Ludvig Kumlien och hans maka Johanna Rohdin. Första utbildningen för sitt blifvande kall fick han 1851—53 vid dåvarande Chalmerska slöjdskolan, hvarefter följde ytterligare grundliga studier vid tekniska byggnadsskolan i Holzminden (Braunschweig) 1856—58. Han var anställd vid statens järnvägars arkitektkontor 1860—72, blef sistnämnda år privat arkitekt i Stockholm och har varit Serafimerordensgille arkitekt 1874—77. Ett synnerligen betydelsefullt led i K:s lifsgärning be-tecknar hans anställning som medicinalstyrelsens högt betrodd och oförtrutne arkitekt 1877—1910. Till hofintendent utnämndes han 1887, hvarjämte han erhållit högre ordensutmärkelser.

Genom egen seg kraft har K. under i början svåra omständigheter arbetat sig upp till en af Sveriges mest anlitade arkitekter. Som ofvan antydts, koncentrerade han i förstone sin verksamhet på ritningar till byggnader för våra järnvägars behof, och en mängd af Sveriges stationshus ha tillkommit efter hans planer och under hans ledning; ett af de märkligare är Bergslagsbanans i Göteborg. Vid arbetet på denna byggnad hade han till medhjälpare sin numera aflidne broder Knut Hjalmar Kumlien, som 1872 blef hans kompanjon. Tillsammans ha de uppfört många af huvudstadens privathus, och den bekanta Stockholms stads bad- och siminrättning, där så många generationer af den arbetande befolkningen funnit svalka och vederkvickelse efter somardagens id, är bröderna K:s verk. Ett vida ståtligare prof på Axel K:s arkitektoniska elegans och konstruktiva talang är dock Grand Hôtel i Stockholm (byggt 1872—74). De som ännu minnas, hur på en gång diskret och imposant denna byggnad föreföll i sin forna gestalt, där den enkel och utan annan utsmyckning än balkongernas räckverk bredde ut sina lugna linjer vid Strömmens sorlande vatten midt emot Tessins kungaborg, kunna nog ej så lätt försona sig med det nuvarande utseendet efter hotellsets ombyggnad för några år sedan. De många tillsatserna och utsprängen, sannolikt nödvändiga för en alltjämt växande främlingstrafik, ha förlänat hela komplexet något skrikigt, brokigt och klumpigt, som svär mot det magnifika läget och föga harmonierar med den ursprungliga arkitektens afsikter.

Bland K:s skolbyggnader märkes främst Högre allm. läroverket i Malmö; de för detsamma uppgjorda ritningarna ligga till grund för flera andra af rikets liknande institutioner, såsom Nya elementarskolan och Södra latinläroverket i Stockholm.

Viktigaste grenen af K:s arkitektoniska verksamhet är emellertid, såsom redan i förbigående påpekats, hans talrika sjukhusbyggnader. I det hänseendet står han hos oss nästan hors de concours och kan räknas som en verklig märkesman. Han har lämnat ritningar till de flesta nyare hospital, lasarett och andra sjukvårdsanstalter i riket äfvensom till sanatorierna vid Hålahult och Hässleby. Här kunna naturligtvis endast de främsta anföras: Serafimerlasarettet, Sofiahemmet, Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn och Ersta nya sjukhus (full-

bordadt 1907), alla i Stockholm, Lunds stora asyl, Akademiska sjukhuset därstädes och i Uppsala, Stora Sahlgrenska sjukhuset och Barnbördshuset i Göteborg samt sjukhuset "Oscar och Maria Ekmans minne" i Örgryte vid sistnämnda stad, otaliga smärre att förtiga. En af K:s yppersta sjukhusbyggnader är säkerligen den i Sundsvall, uppförd under numera prof. Ekehorns i Uppsala speciella ledning. Detta sjukhus kännetecknas ur arkitektonisk synpunkt för sin synnerliga planmässighet och ändamålsenlighet, så att både sanitetsvård och medicinsk forskning här på bästa sätt kan tillgodoses. Som sjukhusarkitekt betonar K. först och främst byggnadens logik i exteriörer och interiörer, lägger framför allt an på logementens och arrangemangernas bekvämlighet, ljus och luft, tillfredsställande af höga kraf på lämpliga anordningar för hygien, desinfektion o. d. Också ha hans sjukhusbyggnader, ej minst de smärre, från auktoritativt tyskt håll fått de amplaste eloger, såsom jämförliga med de bästa i sitt slag i Europa.

Det ligger i sakens natur, att med den arkitektoniska uppgift, K. under sin långa bana väsentligen gjort till sin, hans verk huvudsakligen böra betraktas som ingeniörsarbeten, att det praktiska hos honom kommer i första hand, det estetiska i andra rummet. K:s mera konstnärliga läggning framträder likväl i sådana verk som Cederlundska villan å Täcka udden (Djurgården), som Scholander lär mycket värderat, det slottlika, parkomgifna St. Torp (svenskenässans) vid Göteborg (konsul Ekmans forna storartade sommarbostad, numera i dotterns, friherinnan Louise Falkenbergs ego) och den kanske mest kända af hans skapelser, Järnkoret i Stockholm. Sistnämnda byggnad (i nyare fransk renässans) med sina proportionerliga former och sitt präktigt artikulerade, käckt och vackert svängda tak, sina stora, breda, ljusflödande mittfönster till festalen, sin af bildhuggaren Fr. Kjellberg skulpterade fris (med bilder ur järnhandteringen utvecklingshistoria), sina porträttmedaljonger af framstående svenska bergsmän samt sina ändamålsenliga och prydliga inre anordningar är af betydande dekorativ verkan. Enligt tidens sed är huset beklädt med puts. Moderna arkitekturprinciper — närmast i anslutning till Clasons banbrytande verksamhet, — såsom begagnande af naturligt sten-material i största möjliga utsträckning och utan påsmetning eller falsk imitation, fasadernas rörligare rytmik och rikare profilering genom vissa arkitektoniska detaljers framsprång öfver gatulinjen o. d., hade af flera orsaker ännu ej lyckats komma till riktigt genombrott i den svenska konsten. I K:s nyssnämnda verk spåras dock i det senare afseendet ansatser till det pittoreska, som sedan, ej utan excesser, varit förhärskande hos en hel del af vår nyare byggnadskonst.

Dennas utveckling följer hofintendenten K. — enligt hans egen utsago till en H. 8 D:s medarbetare vid ett nyligen aflagt besök i den fryntlige åldringens hem — alltjämt med uppmärksamhet och lifligt intresse. Det är ett oblandadt nöje att konstatera, med hvilken fördomsfrihet och tolerans den gamle arkitekten bedömer sakiäget och de kämpande tendenserna inom den nutida svenska byggnadskonsten, med hvilken ungdomlig värme han gläder sig åt fullödiga resultat af vår nyare och nyaste arkitektgeneration, som han anser lofva så mycket godt för framtiden. För de nu på dagordningen stående stadsplane- och trafikrågorna, ej minst i huvudstaden, hyser han stort intresse; allt, som verkligen kan kallas vandalisering — och det är ej litet i våra dagars Stockholm! — berör honom däremot antipatiskt.

K. har varit en mycket anlitad och dugande kom-

munalman såsom led. af Stockholms stadsfullmäktige 1885—88 och af Stockholms stads byggnadsnämnd 1887—1906. Han har varit skolrådsled. i Hedvig Eleonora församling 1882—89. Sedan 1898 är han kyrkorådsled. i Adolf Fredriks församling, sedan 1892 styrelseled. af Stockholms sjukhem och hederled. i styrelsen för "Pauvres honteux".

Med sin anspråkslösa och tillbakadragna läggning lefver K. helst i det tysta med den intimare familje- och vänkretsen. Om somrarna njuter han af friluftslifvet i Dalarö idylliska natur. Oskrymtad välvilja är ett af grunddragen i denna den svenska arkitektkårens vördnadsbjudande gamle representant, som bär sina 80 år med all heder.

Inkognito och under namn af greve af Tullgarn anlände konung Gustaf till Rom den 24 mars med morgontåget från Neapel och mottogs vid stationen af mlnister Bildt, hvars gäst konungen under Rombesöket var. Efter en del utflykter i automobil i staden och dess omnäjd aflade konungen ett besök hos italienska konungaparet i villan Castel Porziano. Samma dags afton afreste konungen till Nizza. Uppehållet vid Rivieran lär komma att sträcka sig öfver två veckor.

*
Flickscouterna höllo den 26 mars sitt första riks-

ANKOMSTEN TILL NIZZA.
Prefekten mr. de Joly hälsar konungen välkommen.

möte i Margaretaskolan i Stockholm. Utom Stockholmsrepresentanterna hade äfven infunnit sig ombud för ett tiotal landsortsföreningar, till öfvervägande delen lärarinnor och mödrar. Mötet präglades af det varmaste intresse för den i vårt land jämförelsevis nya och ännu föga utbredda girlscoutörelsen. Sedan från skilda håll betonats nödvändigheten af att flickscoutverksamheten leddes efter enhetliga riklinier beslöts bildandet af en riksorganisation, hvilken omedelbart, under namn af Svenska flickornas scoutförbund konstituerades. Af de elva medlemmar som förbundets styrelse enligt stadgarne skall räkna, utsågos vid mötet 9, nämligen: fröknarne Grén-Broberg och Henning, fruarne Heijken-sköld, Sjögren och Gullberg, alla från Stockholm samt fröknarne Melin, Visby, Odencrantz, Borås, Bönelyche, Malmö, och fru Bëronius, Umeå.

Den följande öfverläggningen kom närmast att röra sig om scoutreglerna för riksorganisationen, fordringarna på en scoutflicka, de prof hon skall aflägga, scoutlagen o. s. v. Som flickscouternas valspråk antogs det internationellt häfdvunna "Var redo". Mötet uttalade sig vidare för önskvärdheten af en för flickscouterne gemensam, enkel dräkt och gemensamma märken. Till officiellt organ för flickscoutörelsen antogs tidningen "Scouten".

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FLICKSCOUTER I STOCKHOLM.

Klåd: Kem. A.-B. *Desup. Silfverparre, Söln Gbg.*

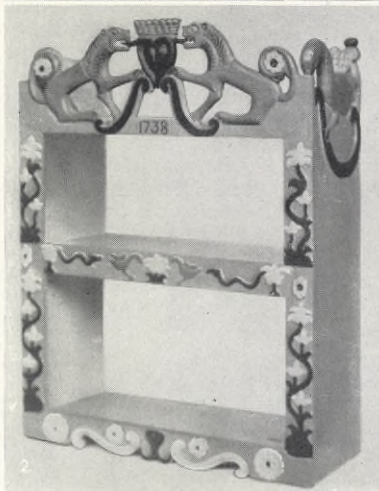

Foto. *Reinert, Gäfle.*

Skulpt. *Bengt Sjöqvistsvarre.*

1. GAMLA RYOR
FRÅN GÄSTRICK-
LAND, i det vackra
och utomordentligt
intressanta Tors-
åkerståndet.
2. TAFLETT FR.
GÄSTRICKLAND.

3. "ELDHUNDAR" (Hälsinglandsbocken) i Norra Hälsinglands Hemslöjdförenings utst. Komp. af arkitekt Ekman, Hudiksvall och utförd af smeden Lundqvist därstädes.

Den förra hösten af en del för svensk konstflit intresserade personer bildade *Gästriklands hemslöjdförening* öppnade den 30 mars i Gäfle en utställning af för Gästrikland och Hälsingland karaktäristisk hembygdskonst på slöjdens område. Tack vare den energi föreningens sockenombud utvecklat vid insamlandet af hemslöjdsföremålen och det glädjande tillmötesgående som visats från befolkningens sida, är den nu öppnade utställningen den största och värdefullaste som någonsin hållits där på orten. De stora samlingarne af gedigna och synerligen vackra gamla hemslöjdsalster, möbler, väfnader, prydnadsföremål m. m. bära vittne om hur högt konstfliten en gång stått i dessa bygder och gifva på samma gång de bästa framtidslöften om dess återuppväckande och ytterligare utveckling.

HINGSTEN "TÄRNING", inköpt i Vedlige, Halland, för 8,100 kronor af *Qvismardalens Hingstförening* från landbrukaren C. J. Andersson.

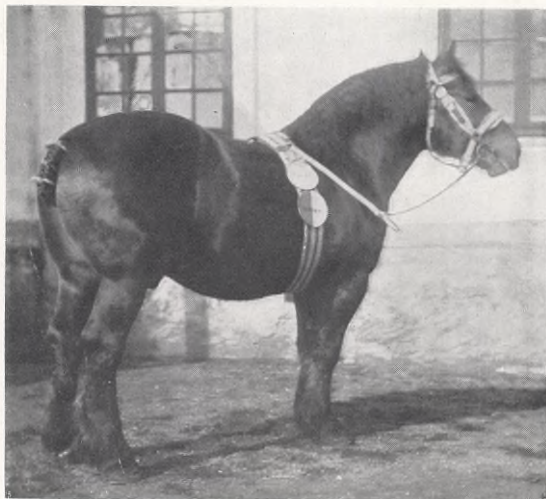

Foto. *Ranch, Varberg.*

Skulpt. *Bengt Sjöqvistsvarre.*

Exotisk konst — men för omväxlings skull icke den så högt beundrade och så mycket omskrifna kinesiska eller japanska, icke ens indisk eller egyptisk, utan alster af för oss underligt främmande kultur och arbeten af folk, som vi ännu våga kalla vilda! Och att man verkligen kan sätta rubriken "konst" öfver ofantligt mycket af det dessa kulturer frambrakt erkännes numera allmänt. Det kan vara nyttigt för oss europeer, som vant oss vid ett tämligen ensidigt studium af våra egna konstprodukter, att få vår synkrets vidgad och att få se, hvilka oskattbara konstvärden vi af brist på kunskaper eller af likgiltighet allt för länge gått förbi. På Riksmuseets tillfälliga utställning i Stockholm får man ett starkt intryck af, hvilka skatter af utomeuropeisk konst som nu ligga begrafna, därför att vi i huvudstaden icke äga en större etnografisk museibygnad. Men därom är icke här platsen att orda. Här skall jag endast försöka att i anslutning till ett antal utvalda fotografier af föremål från ifrågavarande utställning i få ord betona den egenartade karaktär konsten inom olika kulturområden uppvisar, men äfven de underbara likheter, som stundom möta.

Om vi börja med Afrika, så företer negerkonsten öfverallt tämligen stora likheter. På konstindustriens område ha äfven primitiva negerstammar nått ganska högt, men bildkonsten verkar på oss rätt naiv. För starka färgmotsättningar har negern sinne — hans konst verkar sällan diskret eller blygsam. Negrerna ha ju sedan långt tillbaka känt järnet. Kännedomen om järn medför dock visst icke, axiomatiskt högre kultur, än mindre utveckling på det konstnärliga och konstindustriella området. Ingen negerstam har nått så högt som bronsåldersfolken i Egypten, Mexiko och Peru eller guldåldersfolket i Kolumbia. Dock kan man åtminstone på ett ställe i Afrika tala om en verklig hög

Foto. HVAR 8 DAG.

Kitché: Drott Sulforsparne.

BRONSRELIEF FRÅN DET GAMLA BENIN, AFRIKA.

lisering. Vår andra bild återger ett arbete från en primitivare negerstam, en stor snidad grupp af utomordentligt humoristisk verkan: en skål buren af fyra bärare, medan en femte person högst rädd och olycklig klamrar sig fast vid en rankig stol på taket. Det är en ganska konstnärlig grupp detta, ett verk af en afrikansk Döderhult, med bärarnas ansträngningar och den burnes ansträngningar återgifna på det mest träffande och oemotståndligt komiska vis. Primitiv konst — låt vara, men beröringspunkterna

med vår moderna skulptur äro ej få.

Detta är däremot knappast fallet med skulpturerna på våra följande två bilder. Det är storartade, nästan skrämmande underliga saker, som uppfylla de gamla mexikanska ruinerna i Chichentlza, Quiriguá, Mitla och allt hvad underligt de nu heta. Både ruinerna och relieferna från dessa platser påminna något om Egypten — om de påminna om något — och de ha tydligen en ungefär lika hög kultur att tacka för sin tillvaro. Här finns t. o. m. bevingade sfinxer dock icke alltför lika Egyptens. På något direkt samband kan man ju

Foto. HVAR 8 DAG.

Kitché: Drott Sulforsparne.

SNIDAD GRUPP FRÅN BISSAGOS-ÖARNE, AFRIKA.

af. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.
FÖRMEXIKANSK TERRAKOTTABILD.
T. h.: FÖRMEXIKANSK GRAFURNA AF TERRACOTTA.

FÖRMEXIKANSK GRAFURNA AF
TERRACOTTA.

knappast tänka. De här afbildade föremålen äro grafurnor af terracotta. På deras höga konstvärde och den utomordentligt rika och fantastiska utstyrseln behöfver jag ju ej här närmare inlåta mig. Det kan emellertid vara värdt att lägga märke till den stiliserade människogestaltens smärtfyllda men ännu i döden högdragna och stolta ansiktsuttryck — han är af en helt annan typ än den gemytliga negern.

Den amerikanska konsten gör i allmänhet ett intryck af en högre förfining, ett större konstnärligt allvar än den afrikanska. Det gäller naturligtvis icke blott de högre kulturfolken utan även primitiva stammar. I smakfulla färgsammansättningar äro indianerna mästare. De här afbildade korgarbetena från pomo och irokeser äro verkliga mästestycken i detta afseende, ehuru fotografien ju tyvärr endast kan återge den fina och måttfulla ornamenteringen. Det bör påpekas, att den halvklotformiga korgen (från pomo) användes som mössa. Ett visst intresse för oss svenskar har irokeser-arbetena, emedan dessa — liksom fallet varit mångenstädes med vår allmogekonst — äro alster af de försök att upplifva gammal halft glömd kultur, som här och hvar göres hos indianerna.

Ännu några amerikanska föremål äro afbildade här, dessa från det gamla kulturområdet i Costa Rica. Om än icke jämförliga med de

Klitché: Kem. A.-J. Bengt Sjöversparre, Sthlm-Gbg.

K. 9 6 2 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KORGARBETEN FRÅN IROKESER- (de högre) OCH POMO-INDIANER, NORDAMERIKA.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm-Gbg.

Efter fotograf.

Kliché Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Skinn-Gbg.

ARKEOLOGFYND OCH MODERN KALEBASS FRÅN COSTA RICA.

mexikanska sakerna vittna de dock om en ganska stor konstskicklighet — som dock — särskildt med afseende på skulpturen — stundom tar sig tämligen groteska och primitiva uttryck. Många af stenskulpturena påminna starkt om modern europeisk konst — och det är ju ganska betecknande, att en konstnär, Milles, för museets räkning gjort ett urval af särskildt dessa saker ur estetisk syn-

punkt. Den här afbildade kalebass-skålen är ornerad medelst en egendomlig negativteknik, känd utom från Central-Amerika äfven från Ost-Asien, särskildt Kina. Om yttersta österns konst påminner äfven den bakom kalebassen sittande lerfiguren — och om man än icke just här af får dra några förhastade slutsatser, förefaller det ingalunda osannolikt att *någon* slags förbindelse ägt rum mellan Ost-Asien och Central-Amerika i precolumbiansk tid.

Från Ost-Asien är den egendomliga och vackra, här afbildade dräkt, som bäres af Ainos, Japans utdöende, ej mongoliska urbefolkning. Deras ytterst egenartade ornamentik, med starkt stiliserade björnhuifud som vanligaste motiv, påminner något litet om malajisk och amerikansk (nordväst-indianerna) men är ej bevisligen påverkad af någondera.

Slutligen ett kuriosum: ett afrikanskt "industrimonument". Milles kan dock vara lugn: i Afrika användes ett dylikt som —

Efter Job-graft.

Kliché, Bengt Silfverparre.

MANSDRÄKT FRÅN AINOS, SCHAKALIN.

(Till porträtt å sid. 427.)

En ung pianist, fröken *Gunhild Thomsen*, Göteborg, gaf nyligen en konsert i Konserthuset därstädes, hvilken väckte mer än vanlig uppmärksamhet bland stadens musikintresserade kretsar. Endast 19 år gammal har hon redan hunnit under den framstående musikern-pianisten *Knut Bäck*s ledning utbildade en teknik och konstnärlig uppfattning som innebära rika löften för framtiden.

Det ypperliga, själfulla utförande hon vid konserten ifråga gaf särskildt Beethovens G-dur-konsert i förening med symfoniorkestern under Vilh. Stenhammar, gick t. o. m. ett långt stycke förbi förhoppningarne och visade på den borna konstnärinnan.

MEDDELANDE

till H. 8. D:s Medarbetare.

Skönlitterära bidrag,

hvilka städe i tur och ordning snarast granskas, HONORERAS OMEDELBART EFTER ANTAGANDE eller returneras i motsatt fall derest 20 öre porto åtföljt manuskript :: :: :: ::

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG

Redaktionen.

Efter porträtt.

G. O. A. MONTELIUS.
Afgående Riksantikvarie.

följande år utnämndes han till föreståndare för Nordiska museet och två år senare till dess styresman efter Arthur Hazelius. Dr Sahlin medför till sin nya krävande befattning utom en eminent arbetsförmåga äfven omfattande fackkunskaper. Ursprungligen konsthistoriker har han skapat sig ett ansedt namn såväl på den förhistoriska arkeologiens och medeltidsarkeologiens som på religions- och myntforsknings områden.

I årg. IV: 9 återfinnes biografi och helsidesbild af *Oscar Montelius* en af samtidens allra ypperste arkeologer, ett namn frejdadt inom och utom vårt lands gränser.

Professor *Theodor Magnus Fries* afled den 29 mars i Upsala utan föregående sjukdom.

Det sedan någon tid bebådade riksantikvarieskiftet har nu ägt rum, i det k. maj: den 28 mars beviljat riksantikvariern, föreståndaren för de under Vitterhets-, historie- och antikvitetsakademiens inseende ständes samlingarne och sekreteraren hos samma akademi professor *G. O. A. Montelius* afsked, med utgången at mars månad 1913. Samtidigt utnämndes och förordnades till innehafvare af nämnda poster styresmannen för Nordiska museet fil. dr *K. B. Sahlin*.

Den nye riksantikvariern är född 1861 i Örebro och son till arkitekten Karl Johan Sahlin. Efter år 1880 aflagd studentexamen promoverades han tio år senare till filosofie doktor. År 1879 började han sin tjänstgöring som e. o. amanuens vid det museum, hvars chef han nu blifvit, förordnades 1891 till Hjerterbergsk amanuens och 1902 till andre amanuens. Pa-

T. M. FRIES †.

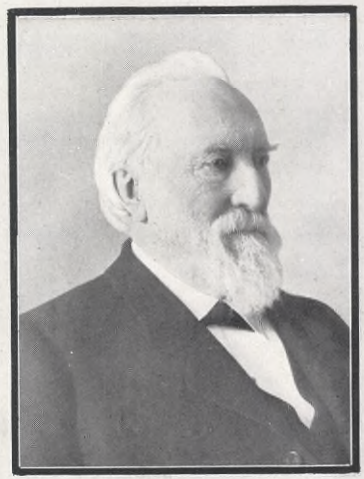
H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
K. B. SAHLIN.

Nyutnämnd Riksantikvarie.

Vid den nu bortgångne stormannens 80-årsdag den 28 sistlidne okt. hade vi tillfälle att lämna en sammanfattad skildring af den betydelsefulla lifsinnsats han gjort i egenskap af vetenskapsman, universitetslärare, skriftställare och institutionsprefekt, till hvilken skildring vi nu hänvisa.

Som ett apropos till k. m:ts förordnande för öfversten i armén, öfverstelöjtnanten vid Kronprinsens husarregemente friherre *Carl Gustaf Bror Cederström* att t. v. vara chef för samma regemente meddela vi nedanstående tre porträtt.

Friherre Cederströms såväl far som farfar ha nämligen varit chefer för detta regemente, ett ovanligt förhållande som förtjänar påpekas. Data angående den nye regementschefen återfinnas under veckans porträttgalleri.

F. 1832. † 29 mars

TRE GENERATIONER I SPETSEN FÖR SAMMA REGEMENTE.

Atelier Jenn, Malmö.

G. B. CEDERSTRÖM.

Chef f. *K. Cederströmska Husarreg.* 1816—23. Måln. P. Krafft.

C. A. B. CEDERSTRÖM.

Chef f. *Husarreg. Kon. C. XV.* 1864—74. Måln. E. Perseus.

Kliché: Bengt SJÖVÄRSPORRE.

C. G. B. CEDERSTRÖM.

I dagarne tf. chef f. *Kronprins Husarreg.* Måln. A. Trulsson.

AFFÄRER.

UR T. THEODORSSONS UPPLEVELSER, FÖR HVAR 8 DAG AF GUSTAF JANSON.

EN vanlig människas tillvaro inträffar det mera sällan, att hon köper eller säljer hus, såvida hon inte har till uppgift att mångla med dylika mindre flyttbara men så mycket mer värdefulla föremål. I T. Theodorssons lif har det bara händt en gång, och han blef nöjd för lång

tid framåt. Att han icke gör om det, när han hämtat sig efter försäljningens pröfningar, är osäkert. Tills vidare ämnar han emellertid hålla sig lugn. Under tiden roar han sig med att studera, hur andra bära sig åt i liknande situationer.

Det är både lustiga och lärrika upptäckter Theodorsson gjort. Som studieföremål har han till en början utvalt tre villor och deras ägare.

Första numret var en rödmålad låda, hvilken en pessimist rädde om. Karlen trüdes inte på några villkor. Han experimenterade med sig själf, med huset och tomten. I tre års tid hade han hållit på att ändra och reparera. Villan var varm, dragfri, låg ordentligt på en sluttning och saknade inte diverse fördelar. Men ägaren kunde inte bli af med den, och det var nog att förbittra hans tillvaro. Folk visste, att karlen var smått förmögen, hade välar-tade barn, en jämförelsevis hygglig mage och inga sorger att tala om. Hela felet var, att han inte trüdes. Det sade han öppet och ärligt och därpå drogo alla den slutsatsen, att ingen annan heller skulle göra det. Alltså måste han behålla sin villa och blef hypokondrisk på kuppen.

— Lärorikt, sade Theodorsson, när han listat ut sammanhanget. — Karlen talar sanning; ergo tror man, att han ljuger. Det är verkligen roligt att intränga i affärslivets hemligheter.

Därmed öfverflyttade Theodorsson sin nyfikenhet på villan numro två. Den var nybyggd och hade på sätt och vis en historia.

När Theodorsson själf flyttade in i sin långt ifrån oäfna bostad, lade han märke till en större grop i närheten. Vid regn eller under snösmältningen på våren fylldes den af vatten, och leran i botten jäste och myggen frodades där och gjorde små utflykter in på grannarnes områden. Gropen förargade de kringboende och de ville ha bort den. Men platsen kostade tjugofem öre kvadratfoten, och ingen hade lust att satsa något nämnvärdt för en egendom, som sluttade inåt från alla sidor. Följaktligen fanns gropen kvar ett helt år, tills plötsligt en liten axelbred karl dök upp bredvid den. Karlen spottade i det stillastående vattnet, tittade ett tag på omgifningen och gick raka vägen till villablagets kontor och frågade efter priset på gropen. Så snart han mottagit svaret, smålog han tungsint och skakade sitt hufvud.

— Ni jämkar väl litet? fortsatte han för säkerhets skull. Sådant tillhör de enklaste grunderna för tomtspekulation.

Man var precis inte ovillig till.

Då blef den lille karlen riktigt ledsen och gick med en bedröfvad hufvudskakning. Men nästa dag kom han igen och frågade, om man inte hade lust att jämkä en smula till.

Nåja, i värsta fall gick man in på det med.

Så ledsen som karlen då blef, hade man aldrig sett någon tomtspekulant på det villablagets kontor förut. Men följande dag var han åter där och jämkade.

Han höll ut en månad. Efter den tiden fick han tomten nästan till skänks. Det var just, hvad han önskat, och veckan därpå började han bygga i vållingen.

Theodorsson gjorde sig ärendet förbi platsen hvar dag och följde bygget med lefvande intresse. Han

blef bekant med den lille, numera allt annat än sorgsne karlen och sporde, om det verkligen var affär att bygga på en sådan plats.

— Om? frågade den lille karlen och såg belåten ut. — Nya villor gå alltid åt. Å ligger dom i gropar som den här, säger man förstås, att dom ä' skyddade mot blåst från alla sidor. Ser herrn, jag har byggt flera tjug villor på spekulation, å jag har märkt, att folk är alldeles vilda efter gropar.

Theodorsson böjde sig för den större erfarenheten och protesterade inte.

— Man kan ju också bygga på kullar, fortfar den lille karlen säfligt. — Då talar man naturligtvis om utsikten eller något annat. Jag förtjänade ett par tusen lock på en villa i höstas, å köparen hade ändå bara utsikt in i grannens kök. Men han var nöjd med läget och har tackat mig skriftligen och muntligen flerfaldiga gånger. — Den lille mannen suckade djupt och bjöd Theodorsson på snus. Han var tydligen en välvillig och förstående själ.

— Det ska bli roligt att få se, hur det går, sade Theodorsson tankfullt.

— Visst går det, svarade den lille och antydde ett leende.

Theodorsson beslöt att följa den blifvande villans öden. Han iakttog, hur sopor och skräp kördes ned i gropen och stjälpes kring grunden. Gropen blef småningom mindre djup, och när villan omsider var färdig, planerades med några lass jord rundt omkring. Den lille mannen trollade fram en rad gräsmattor och planterade några träd här och hvar samt satte upp en skylt vid vägen: Villa till salu.

— Nappar någon på så groft bete, vill jag inte vara den jag är, sade Theodorsson till sig själf.

Ett par dagar efteråt ångrade han sitt yttrande. Långt innan färgen torkat och tegelpannorna lagts på taket, var villan såld. Det var tre spekulanter som sprungo i kapp om den. Theodorsson gick ogeneradt i vilian och åhörde dispyten, då köpet afgjordes. I egenskap af granne bevitnade han sedan köpekontraktet — Theodorssons tjänstaktighet är känd — åhörde grälet, som föregick handlingen, och hjälpte till att afstyra slagsmålet, som hotade.

Den lille mannen stod med åtar i ögonen och suckade, han kunde inte göra annat än låta villan gå till den högstbjudande.

Spekulanterna viftade med tusenlapparne under hans näsa, slungade mördande blickar på hvarandra och skreko i ett kör. Slutligen afgick en af dem med segern, och de båda andra aflägsnade sig ursinniga.

Den lille karlen skref gråtande under kontraktet och lofvade att vidtaga några ändringar, som den ifriga köparen önskade. Sedan tog han sina pengar och gick i Theodorssons sällskap.

— Ser ni, det gick, sade han ute på vägen.

Köparen stod, bredbent och lycklig, i ett fönster och viftade åt dem.

— Jag undrar, hvad han ska göra för en min, när villan börjar sätta sig, mumlade Theodorsson.

— Den kommer nog att sjunka ganska jämt, menade den lille karlen. Han märker det inte. Å trifs han bara från början, gör det ingenting, hurdan villan ä'.

Orden röjde en var villabyggares människokänedom, och Theodorsson visste af egen erfarenhet, att de innehöllo sanningen.

De gingo vidare, och den lille karlen uttryckte på sitt tungsinta sätt, att den länge spekulanten med helskägg och pincenezen, han, som bråkat mest och visat sig munvigast, var hans kompanjon. Hans

älliggande var att uppträda som spekulant, bjuda öfver och egga den verkliga köparen.

— Den här gången hade det nog gått ändå, sade han stillsamt — men sådant kan man ju aldrig veta på förhand. Därpå nämnde han ett namn och tilllade. Den han har ibland en häradshöfding, ibland en grosshandlare å emellanåt någon annan. Han gör vårdslöst med affärer... å stora sedan. Men jag har bara honom med helskägget och pincenez. Han ä' en hyggelig karl och nöjer sig med en procent provision. Dom andra ska ha betaldt, vare sig det blir affär af eller inte. Å det tycker jag ä' orättvist.

Det tyckte Theodorsson också. Han skildes mycket tankfull från den lille och gick, grubblande öfver affärslifvets mångsidighet.

Några dagar senare, hade villans ägare flyttat ut med sin familj, och Theodorsson var nästan bekant med honom. Han förargade sig visserligen öfver, att säljaren spårlöst försvunnit, och att han på egen bekostnad nödgades vidtaga de utlofvade förändringarne. Men han var en man, begäfvad med godt humör och säkra inkomster, och tog saken lätt.

— Vi får väl se, hur det går, tänkte Theodorsson.

Det gick utmärkt. Villan sjönk inte mer än två fot, sedan stannade den och stod ofvan jord. Ägaren fann sig äfven däri. Han var en af dem, som trufides redan från början. Han reparerade och ändrade och fyllde, och hur han påtade och plåstrade gick allting väl.

— Anfäktta och regera, sade Theodorsson till sig själf. — Förnöjsamheten är det bästa af allt. Man får visst lof att lägga sig till med en portion däraf.

Den tredje villan smordes också ihop på spekulation, och det gick med en fart, som kom Theodorsson att hissa. Byggmästaren var en skämtsam man, som alltid hade brådt. Han köpte en bergknalle, smällde upp villan på några månader och sålde den på en halftimme. Han ringaktade alla krokvägar och lät förste, bästa spekulant förstå, att han hade konkursen i faggorna och sålde billigt för att få respengar någonstades. Spekulanten blef så intresserad af säljarens trasliga affärer, att han glömde sina egna och såg knappt på villan. När han prutat en stund, hade han köpekontraktet i näfven och trodde, att han lyckats krängla sig till en öfverväldig egendom för en spottstyfver. Han blef nästan högfärdig öfver sig själf och sin skicklighet. Medan saken gjordes upp, stodo sex timmermän och stödde ena gafveln, så att den inte skulle ramla, så länge spekulanten var inne. När köparen gått igen, dreivo de ett dussin spikar i väggen, och sedan höll villan flera år på det stället.

Men köparen flyttade ut med familj och tjänare. Han fick en svår stund, när hans hustru synade villan litet närmare. Det blef ändå värre sedan. När pianot burits in och ställts på sin plats, gick det utan hjälp raka vägen genom golfvet och valde käl-laren till uppehållsort. Det var då bitarne skulle plockas ut, man upptäckte, att det inte fanns någon ut- och ingång till husets nedre regioner. Litet senare fann man, att trappa till vinden saknades. Det låg ju en viss symetri i arrangemanget, men inte blef man gladare för det.

Sedan resonerade köparen och hans maka ingående om vissa personers sätt att göra affärer. De fördjupade sig så i diskussionen, att de glömde tid, rum och allt annat med. De fortsatte utan afbrott ett halft år. Sedan enades de om att låta knacka hål på grundmuren och sätta in en dörr däri, hvar-

efter de äfven skaffade sig kommunikation med vinden. Dels ville de gärna veta, hvad de rådde om, dels tyckte de att det var slöseri, att låta en stor del af villans kubikinnehåll stå obegagnadt.

När de hunnit så långt grepo de sig an med reparationerna. De höllo på i flera år och efter den tiden fanns inte mer än några stenar i grunden kvar af den ursprungliga villan. Efteråt var det något helt annat, som stod på bergsknallen. Men då var den nya villan så dyr, att de aldrig kunde tänka på att sälja den utan förlust. Och därför behöllo de den. Nödsakade att trifvas gjorde de det verkligen, och det föreföll rent af, som skulle deras ålderdom bli lugn och fridfull.

När Theodorsson studerat dessa tre godtyckligt valda objekt, hade han inhämtat några lärdomar, hvilka han ansåg sig kunna draga nytta af. Hans och många andras barnsliga föreställning, att beräkning och förutseende fordras i vanligt folks affärer, ströks.

— Affärer ä' känslosaker, dekreterade Theodorsson. Men säg det åt någon... I alla händelser förhåller det sig så, att den som köpt något strunt för högt pris, ofta är nöjdare än den, som tillhandlat sig en verkligt bra vara billigt. Förklaringen? — Sök själf!

De tre grannar, hvilkas köpenskap varit föremål för hans intresse, styrkte Theodorsson i hans uppfattning. Det var rent utaf nedslående, att ge akt på, hur de två, som köpt hvar sin omöjliga villa, trufides och mädde, sedan de trasslat sig igenom de första svårigheterna, medan den ende, som honom veterligt bebodde en riktigt solid och bra, om också i cigarrlådestil uppförd byggnad, var olycklig för sina återstående dagar.

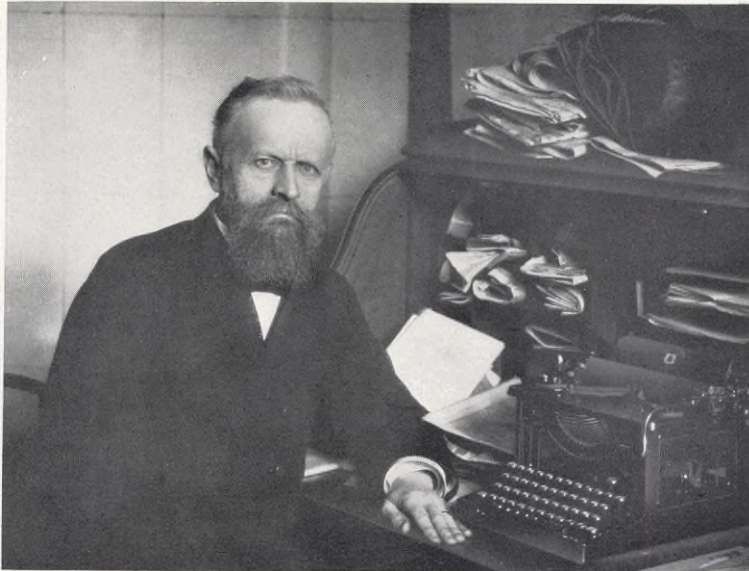
— Å, kom inte å tala om affärer med mig, sade Theodorsson. Jag har visserligen aldrig gjort någon bra... medgifves men hur många har nu det? Tänk bara på Torskman. Han om någon är ett belysande exempel. Han ärfde ett par hundra aktier i något efter en gammal tant. Först blef karlen glad som en lärka, förstås. Sedan blef han bara ursinnig. Ingen ville nämligen köpa papperen ens till halfva priset. Nå, till slut lyckades han bli af med makulaturen, sextio procent under pari. Det enda, som grumlade hans glädje, var medkänslan med köparen. Torskman är renhårig och tyckte synd om karlen för de återstående fyrtio procenten. Men har man sett på... hvarjehanda! — var lugn, jag begagnar inga fula ord! — aktierna noterades och började stiga. En luftballong, som går till väders, skulle inte ha hunnit fatt dem. Torskman ömsade skinn och humör och blef en annan. Han riskerade hela sin förmögenhet på att köpa igen dem. Ja, han blef åter ägare till sina aflagda papper. Han sålde dem igen, och han köpte dem tillbaka. Och nu är han jämförelsevis fri från bekymmer. Han har just ingenting att bekymra sig öfver numera. Hur många gånger han köpt och sålt sina egna aktier, vet han inte. Ett faktum är, att han blifvit i det närmaste utfattig på dem. Men hans lif är rikt... på spänning.

Nu invänder ni naturligtvis, att andra förtjänat på de där affärerna. Det kan inte falla mig in att bestrida den saken. Men jag skulle gerna vilja veta hvilka. Vet ni det, kanske?

Beträffande affärer är så mycket säkert, att gäller det ett husköp prutar man inte hälften så ifrigt som femöringen på en halsduk eller tolfskillingen på en promenadkäpp. — Oss emellan, de bästa affärerna äro de, som inte bli gjorda.

En af det svenska Finlands främste män, Helsingforsstidningen "Nya Prässens" chefredaktör, *dr Axel Lille* fyllde den 28 mars 65 år.

Född i Helsingfors blef Lille student 1866 och promoverades till jur. doktor 1882. Redan tidigare verksam som tidningsman, bl. a. som utgivare af "Vikingen" och Viborgs tidning, öfvergick han nu helt och hållet till tidningsmannayrket. Efter att hafva varit en af tidningens grundläggare blef han chefredaktör för "Nya Prässen", uppsatt år 1883 för att utgöra hufvudorganet för de svenska bildningsintressena i Fin-

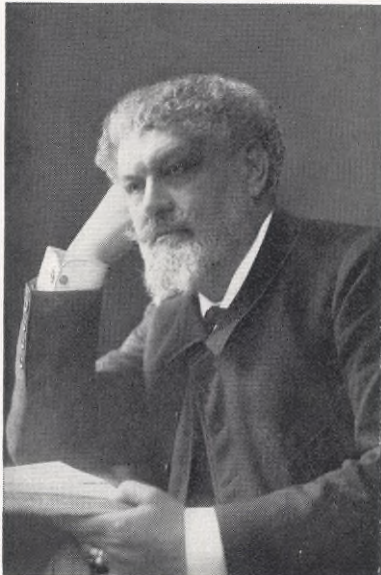

Efter fotografi.

REDAKTÖR AXEL LILLE, HELSINGFORS, 65 år den 28 mars.

Klitché - Bengt Silfversparre

land. På grund af sitt motstånd mot Bobrikoff blef såväl "Nya Prässen" som dess efterföljare "Dagligt Allehanda", äfven den stående under Lilles ledning, indragna. För några år bosatte sig nu Lille i Stockholm, där han tillhörde Stockholms-tidningens redaktion. År 1905 återvände han till Finland och blef påföljande år chefredaktör för den återuppsatta "Nya Prässen". Lille, som vid upprepade tillfällen varit medlem af finska landtdagen, har sedan Svenska folkpartiets bildande 1906 varit ordförande i dess centralstyrelse.

Efter porträtt.

Klitché - Bengt Silfversparre.

JEAN RICHEPIN,
besöker f. n. Sverige.

Den kände franske författaren *Jean Richepin* har i dagarne gästtat hufvudstaden och i därvarande "Alliance française" inför en distinguerad och entusiastisk publik hållit sitt med så stort intresse motsedda föredrag om Napoleonlegenden.

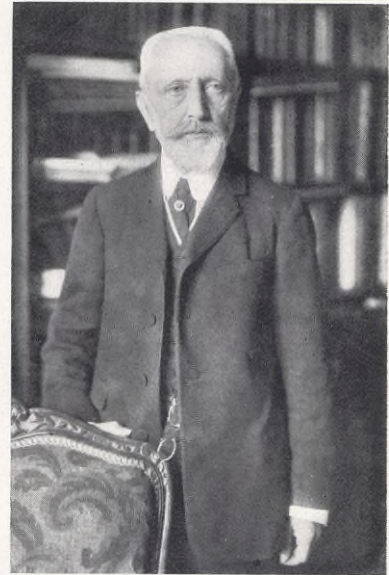
Jean Richepin tillhör den exklusiva krets af män, som i Frankrike kallas "de odödliga"; han är med andra ord upptagen som medlem af den berömda franska akademien, den moderna konstens och vetenskapens pannass.

Till trots för allt det skämtsamma, som säges därom af snillen, som ännu stå utanför, ligger det glans öfver detta att vara en af de fyrtio odödliga. Att nå fram till franska akademien lyckas endast för den konstnär, hvars skapelser

hafva bestående värde, och endast för den vetenskapsman, hvars rön ländt mänskligheten till gagn.

Jean Richepin, diktaren och mästaren från 80-talet, den dramatiska författaren och grundlige historikern från 90-talet och det 20:de århundradets spirituella, kraftfulle och beundrade konferencier förenar i sina verk konst och vetenskap på detta lyckliga sätt som gjort honom själfskrifven som en af parnassens gudar.

Jean Richepin är född i Medeah, Algier, 1849 och var på sin tid elev i den kända "L'école Normale Supérieure." Ingen kan bära sina 63 år bättre än han. Det kraftfulla geniala hufvudet på de breda axlarna förräder emellertid lika litet hans ålder som hans bländande lifliga konversation gör det. Blott i hans diktning spåras denna nedgång, som — tyvärr — så få åldrande konstnärer äga kraft att bemästra. Richepins senare arbeten kunna icke jämföras med hans första präktiga dikter, hans varmblodiga, psykologiskt levande romaner. Som Richepins främsta verk står det

Efter porträtt.

Klitché - Bengt Silfversparre.

ETIENNE LAMY,
Franska Akad. nye ständige sekreterare.

lilla realistiska arbetet "La Glu" som, utkommet 1883, lade grunden til hans berömmelse. Annu efter 30 år lefver det lika friskt, äger det — om uttrycket tillåtes — samma fränstötande lockelse som då —

Betty Mari Ahlberg.

GUNHILD THOMSEN,
en lofvande pianist. (Se text å sid 423).

Till franska akademiens ständige sekreterare efter den nyligen aflidne Thureau-Dangin har utsetts Etienne Lamy. Den nye sekreteraren, som är 68 år gammal och bördig från Jura, intog under åren 1870—80 en bemärkt plats i politiken, men kom sedan att allt mera ägna sina krafter åt historiska studier och vittret författarskap. I franska akademien invaldes Lamy år 1905.

Efter fotografi.

DEN NYA FRANSKA MINISTÄREN:

Klubb: *Beugt Silversjörns.*

Fr. v. t. h.: DUMONT (*finans*), PICHON (*utr.*), RATIER (*just.*), BARTHOU (*Kons. pres. o. undervisn.-min.*), BAUDIN (*marin*), KLOTZ (*inr.*), CLEMENTEL (*jordbr.*), ETIENNE (*krigs*), THIERY (*off. arb.*), MASSE (*hand.*), MOREL (*kolon.*), CHERON (*arb.*).

Ministären Briand i Frankrike, färdigbildad den 21 jan., har på grund af senatens bestämda motstånd mot regeringens reformförslag om den proportionella valmetodens införande den 18 mars ingifvit sin afskedsansökan. Ny ministär har bildats af Barthou.

Den nu gångna Briandska ministären har framför allt karaktäriserats af en stark försvarsvilja, som tagit sig uttryck i kraf, dels på nya stora militära anslag, dels på återinförande af den 3-åriga värnepliktsiden.

Jean Louis Barthou, den nye konseljpresidenten, är född 1862 och har i likhet med så många andra franska politici gått den juridiska och journalistiska vägen fram till politisk makt. Medlem af deputeradekammaren 1889, gjorde han sig snart bemärkt och blef 1894—95 arbetsminister i Dupuys regering. Senare kom han att tillhöra äfven Mélines, Sarriens och Clemenceaus regeringar. Till färgen betecknas Barthou som radikal republikan, dock af det fogligare slaget, och hans ministär som

närmast moderat. Barthou är utom konseljpresident äfven undervisningsminister.

Det näst regeringschefens starkaste namnet i det nya kabinettet är Pichons. Stéphen Pichon, född 1857 och på sin tid verksam som journalist, blef 1885 medlem af deputeradekammaren. I början af 1890-talet ingick han i diplomatisk tjänst och var bl. a. minister i Peking och generalresident i Tunis. Blef senare senator och 1906 utrikesminister, i hvilken egenskap han utvecklade en försönande verksamhet.

I den nya ministärens programförklaring upptages som första punkt tryggheten af landets försvar bl. a. genom införande af 3 årig värnepliktstid. Programmet omnämner äfven reformering af rösträtten i proportionell riktning.

Kapten A. H. Rostron f. d. befälhafvare på Cunardliniens ångare Charpathia och fru Rostron hafva af Förenta Staternas president tilldelats förtjänstmedalj för det mod och den oförfärlighet, hvarmed de bistodo de öfverlevande vid ångaren "Titanics" undergång förra varen.

Den tyske läkaren dr. Friedmann befinner sig f. n. i Amerika för att där demonstrera sin metod att bota tuberkulos. Vid sin ankomst till Newyork den 25 febr. mottogs dr. Friedmann af bl. a. direktören för Aetna National Bank Charles E. Finley, som erbjöd honom en summa af 1 million dollars för hans läkemetod, under förutsättning att denna visar sig i 95 fall af 100 medföra patientens tillfrisknande.

EN BELÖNAD TITANIC-HJÄLTE, KAPTEN ROSTRON, i dagarna af F. Stat. Kongress tilldelad medalj.

DR. F. F. FRIEDMANN FRÅN BERLIN, demonstrerar i Amerika en metod för botande af tuberkulos.

Refer fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg-paris, Stäm.-G.

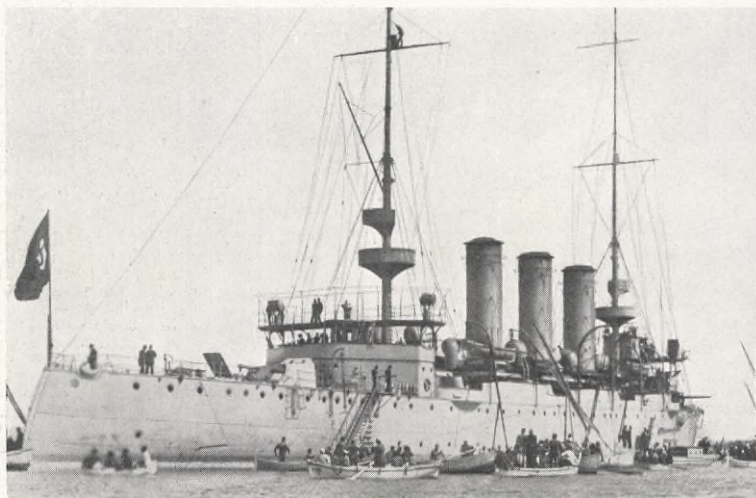
KONUNG CONSTANTIN AF GREKLAND, omgifven af sin gemål och sina barn, metropoliten af Aten m. fl., AFLÄGGER FÖRFATTNINGSEDEN INFÖR GREKISKA PARLAMENTET DEN 21 MARS.

Det turkiska krigsskeppet "Hamidié" har under sin energiske befälhåfvare marinlöjtnant Hussein-Raouf-bey på den senare tiden vållat grekerna stor förtret. Efter att hafva blifvit skild från den öfriga turkiska flottan har det lyckats "Hamidié" att undfly de förföljande grekiska krigsskeppen och att utsträcka sina ströftåg ända till Albanien kuster, där dess kanoner bombarderat Durazzo och St. Giovanni samt skjutit i sank flera grekiska transportfartyg, som till dessa hamnar öfverförde serbiska förstärkningar, ammunition och artilleri-

pjäser, afsedda för de montenegrinska trupper, som belägra Skutari.

Vår bild af "Hamidié" är tagen i Alexandria, dit fartyget för några dagar drog sig tillbaka efter ett af sina härnadståg i Adriatiska hafvet.

Hrr Fotografer uppmanas att vid insändande af fotografier till HVAR 8 DAG tillse, an firmanamn finnes anbragt på fotografiets baksida. **Endast då angifves firmanamnet.**

Refer fotografi.

SENASTE FOTOGRAFI AF "HAMIDIE", det ryktbara turkiska krigsfartyget.

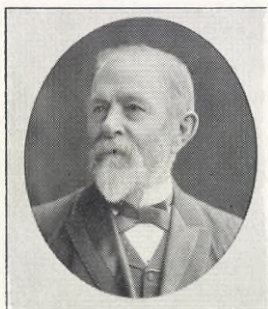

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg-paris, Stäm.-G.

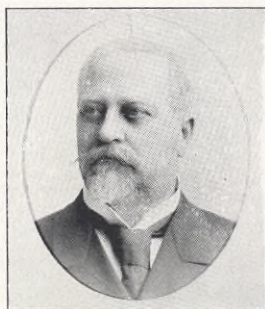
"HAMIDIES" oförvägne CHEF, löjtnant Hussein-Raouf-bey.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

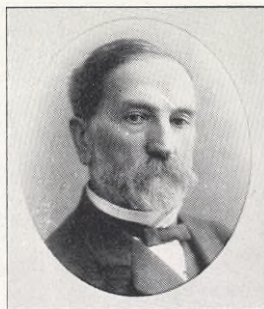
* Data å nästa sida.

N. F. ÖFVERBERG.
F. d. Konsistorienotarie. — Lin-
köping. 80 år 28 Mars.*

A. T. BARKMAN.
Grosshandlande. — Stockholm.
75 år 30 Mars.

H. GEDDA.
Kamrer. — Göteborg.
70 år 25 Mars.*

J. ÖGRIM.
Kommandör v. Frälsn.-armén.
Stockholm. (Se text å sid. 432).
60 år 18 April.

P. J. ROSENBERG.
F. d. Bankkamrer. — Lands-
krona. 75 år 1 April.*

C. G. ASKLUND.
Apotekare. — Göteborg.
60 år 23 Mars.*

A. JANSSON.
Stationsinspektör. Komm.-man.
Limmared. 50 år 23 Mars.

O. ENDERBERG.
Musikdirektör. — Grängesberg
50 år 27 Mars.

B. O. C. MUNCK.
Nyl. tf. sekundchef f. K. Lif-
gardet t. häst.*

E. A. SMITH.
Lotskapten. — Stockholm.
65 år 23 Mars.*

V. H. RAPP,
Öfverstelöjtnant. — Kalmar.
60 år 20 Mars.*

C. T. G. RUDENSCHÖLD.
Grefve. Öfverste. — Stockholm.
50 år 25 Mars.*

J. R. ALMKVIST.
Nyt. Professor v. Karol. Inst.*

H. E. H. LÖFSTEDT.
Nyt. Professor v. Universi-
tetet i Lund.*

A. J. MALMQUIST.
Nyt. Professor v. Tekn. Hög-
skolan. — Stockholm.*

C. A. T. LINDHOLM.
Nyt. nämnd professor vid
Konsthögskolan.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

B. H. A. KJELLGREN.
Bruksegare — Rejmyre.
Nyinträd. led. af Riksd. F. K.*

N. F. P. FITGER.
Disponent. — Göteborg.
60 år 21 Mars.*

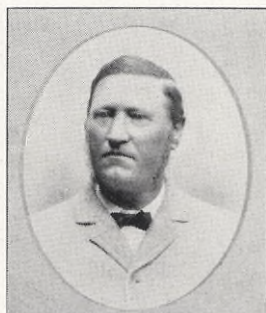
G. LINDEGREN.
V. Konsul. Direktör. — Lands-
krona. 50 år 7 April.

A. MALMSTRÖM.
F. d. Sjökapten. — Båstad.
50 år 28 Mars.*

J. STENBECK †.
Godsegare. — Mössberg.
F. 24. † 15 Mars.*

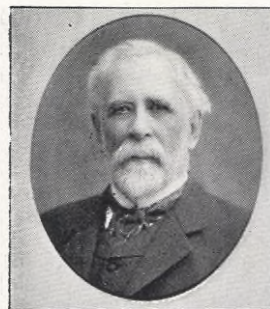
C. F. O. ÅKERBERG †.
Landbrukare. — Torna.
F. 37. † 18 Mars.*

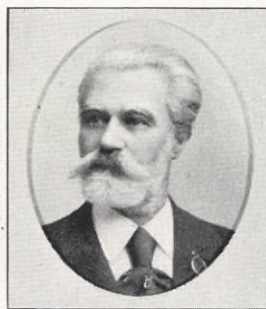
N. H. GADD †.
Bankdirektör. — Ronneby.
F. 44. † 16 Mars.*

A. M. W. BILLSTRÖM †.
F. d. Domänintendent. — Lin-
köping. F. 59. † 18 Mars.

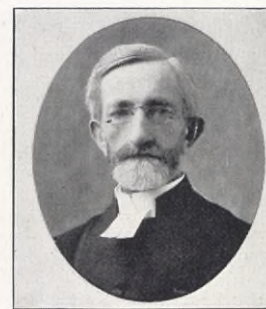
A. A. SON-EDENBERG.
Redaktör. — Stockholm.
F. 34. † 25 Mars.*

G. R. STRÖM †.
Civilingenjör. Öfverkontrollör
Stadsfullm. — Motala.
F. 42. † 16 Mars.

H. E. GUSSING †.
V. Konsul. — Ystad.
F. 45. † 25 Mars.*

A. F. BERGLUND †.
F. d. Lektor. Teol. D r. — Stock-
holm. F. 45. † 23 Mars.*

FRITIOF ÖFVERBERG Stud.-ex. 53, prestv. 56, past.-ex. 65. Konsistorienot. i Visby 71—03. Domkyrkosyssloman i Visby 71. På sin tid ordf. i styr. för barnhemmet i Visby o. i H. K. H. prinsessan Eugenie's barnhem v. Fridhem.

HERMAN GEDDA. En af stiftarne af Allm. Pensions- o. Enkekassan i Göteborg 78 och sedan dess verkst. styr.-led. o. kamrer derst. En af initiativtagarne t. Fänke- och pupplikassa i Göteborgs stads embets- och tjänstemän 97 och sedan dess styr.-led. derst. Deltog i stift. af Apotekarekårens ensk. lifränte- o. pens.-kassa i Stockholm 86 samt i Lotsverkets ensk. pens.-kassa derst. 85. Led. af Göteborgs stadsfullmäktige 91—12, kyrkofullmäktigt 83—02. Led. o. jourh. i Göteborgs förmyndarenämnd sedan 84.

PER JOHAN ROSENBERG. På sin tid led. af Landskrona stadsfullmäktige, under många år v. ordf.; led. af kyrko- och skolråd, kyrkovård; numera direktör i sparbanken o. led. af styr. i Elem.-skol. i Il.

CARL GEORG ASKLUND. Apot.-ex. 82, privileg. på apot. i Julita 84, å apot. Biet i Göteborg sedan 04. Led. af centralstyr. i Sv. Apotekareförbund samt i verkst. utsk. Kassaförvalt. i Göteborgs Läkarsällsk., Sv. Apot.-förbund samt i Vestra Sv. krets af Sv. Apot.-förb.

BROR MUNCK. F. 57, u.-löjtn. v. Smål. hus.-reg. 77, maj. v. Skån. drag.-reg. 97, öf.-löjtn. v. Lifreg. drag. 06, tf. chef i Kronpr. hus.-reg. 08, öfverste o. chef i regementet 10, i dagarne tf. sekundchef i Ligardet t. häst.

BROR CEDERSTRÖM. F. 60, u.-löjtn. v. nuv. Kronpr. hus.-reg. 79, lär. v. ridskolan å Strömsholm 90—92, stallmäst. derst. 92—96, öfverstelöjtn. v. Kronpr. hus. reg. 10, öfverste i armén; i dagarne tf. chef i regementet. Hänvisat till porträtt å sid. 424.

EMIL SMITH. U.-löjtn. v. Skärg.-art. 70, löjtn. v. Flottan 75, afsk. 76, löjtn. i res. 83, komm.-kapt. 02, Lotskapt. i Norrköping 86, i Stockholm 92. Led. af Riksd. A. K. 99—01. Idkar sedan många år skriftställoreskap, fö-
reträdesvis i maritima frågor.

VIKTOR RAPP. U.-löjtn. v. Göta art.-reg. 74, öfverstelöjtn. 07, afsk. 09. Chef i instruktionsbatt. v. Fältart. skjutskola 97—98. Ordf. mäst. i St. Johannis Logen i Göteborg 05—09, öfverofficiant i Göta prov. Loge 07—09.

THORSTEN RUDENSCHÖLD. U.-löjtn. v. Lifreg. drag. 85, gen.-stabs-off. 93, major 04, chef i krigshögskolan 06, öfverste i gen.-staben 11. Led. af Röda korsets öfverstyrelse 06, v. ordf. 12.

JOHAN ALMKVIST. F. 82, stud.-ex. 87, med. lic. 98, u.-läk. å St. Görans 98—1900, poliklin.-läk. derst. 03—08, öfverläk. v. Eira 08—11, öfverläkare å St. Görans 11; docent i syfilidologi 12, tf. prof. s. å., i dagarne utn. t. professor i syfil. v. Karolinska med.-kir. inst.

EINAR LÖFSFJEDT. F. 80, stud.-ex. 98, fil. dr. o. docent i latinska språket o. litteraturen v. Uppsala universitet 07, i dagarne utn. t. professor i romersk värtalighet och poesi v. Lunds universitet.

JOHANNES MALMQUIST. F. 82, stud.-ex. 90, fil. dr. 09. Aman. i matematik vid Stockholms högskola 03—09, lärare i matematik vid krigshögsk. 06—07, aman. v. K. Jernv.-styr. statist. kontor 08—13. Docent i matem. v. Stockh. högsk. 10—13, uppehåll. professuren i matem. v. Tekn. högsk. 11, i dagarne utn. t. professor derst.

Foto. Francis, Gbg.

Klitche: *Demut osjoversparre.*

GRUPP AF DELTAGARE I DEN AKADEMISKA MISSIONSKONFERENSEN I GÖTEBORG DEN 25—28 MARS.

Den 25—28 mars hölls i Göteborg en akademisk missionskonferens, hvilken räknade omkring 150 deltagare från olika nordiska universitet och högskolor. Konferensens ordförande var prof Ad. Kolmodin och dess vice ordf. missionsdirektor Axel

Ihrmark. Utom ett flertal föredrag förekommo en del med stort intresse omfattande diskussioner öfver ämnen hörande till missionsarbetet. Sista konferensdagen ägde gemensam nattvardsgång rum i Johanneskyrkan.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTCALLERI.)

CHARLES LINDHOLM. F. 70, afg. fr. Chalm. inst. 91, fr. Konstakad. arkitekturskola 94, vistades 99—01 på utl. studieresor, praktiserade som arkitekt under prof. Clasons ledning. Rektor v. Slöjdföreningens skola i Göteborg 07, tillförordn. uppehålla professuren i arkitektur v. Konsthögskolan 12, i dagarne tillförordnad professor förstades.

BROR KJELLGREN. Iddade, efter afslutad skoltid, landtbruks- och skogsstudier. Egnade sig derefter åt skötseln af Reijmyre stora domäner o. trävarurörelse, hvars gemensamma förvaltning han öfvertog 90. Ordf. i komm.-stämma, sparbank, skyttegille m. m. Landstingsman sedan 97, led. af komm.-nämnden, fattigv.-styr., skolråd. Led. af styrelserna f. De svenska kristallglasbruket o. Reijmyre Bruks a.-b. I dagarne inträd såsom led. af Riksd. F. K. efter afl. godsej. G. Andersson i Kolstad.

PETER FITGER. Verkst. dir. i A.-b. Prytz & Wienkens Fabriker 89, i Göteborg—Lundby tomt a.-b. 1900. Led. af styr. i A.-B. Föreningen svenska tobaksfabriker, led. af styrelsen t. Fören. f. befrämj. af handelskuskaper sedan 87, ordf. i Deutsche Stiftung v. 1871.

ANTON MALMSTRÖM. F. d. sjökapten. Ordf. i Båstads komm.-nämnd o. stämma Ordf. i helsov.-nämnden. Sedan många år badkamrer v. Båstads badanstalt.

JOHAN STENBECK †. Egde på sin tid egend. Åkatorp samt arr. kronodömen Gudhem båda i Skarab. län. Under många år led. af Husälln.-sällsk. förvaltn.-utsk., led. o. v. ordf. i dir. i Falköpings länslasarett. Landstingsman, ordf. i komm.-stämma.

FREDRIC ÅKERBERG †. Eg. egendomen Torna i Hall. län. På sin tid ordf. i komm.-styr., kyrkovård, nämndeman. Landstingsman, led. af Riksd. A. K. 91—04.

HENRIK GADD †. Stud.-ex. 62, kam. ex. 63, afg. fr. Alnarps landtbr.-inst. 66, öfvertog egend. Fridhem som han brukade o. egde t. 85. Direktör o. kontorschef v. däv. Christianstads e. banks kontor i Ronneby 87—01, led. af styr. i Bank a.-b. S. Sverige som 02 öfvertog nämnda kontor o. var direktör derst. till 11. Ordf. i komm.-stämma v. ordf. i stadsfullmäktige 87—10, ordf. i drätselkammaren 87—97.

ALBERT A:SON EDENBERG †. Lär. v. landtbr.-skola 57—58, egendomsförvalt. 59—63. Medarbetare i svenska pressen sedan 64 såsom red.-sekr. o. redaktör. Sedan 87 hufvudstads-korrespondent t. ett flertal in- och utl. tidningar. En af initiativtagarne t. stift. af Publicistklubben o. Sv. publicist. understödsören.

HERMAN GUSSING †. Delegare i den af honom och en broder 72 etabl. firman Gussing Pehrsson & Co. i Ystad. Led. af stadsfullmäktige 85—09, led. af styr. i Christianstads bank, sederst S. Sveriges kontor 88—04. Mångårig styr.-led. i Pantbanken, Ystad—Eslöfs jernv. a.-b., ordf. Handels- o. sjöfartsnämnden. Särskildt intresserad i. o. verksam inom stadens gas- o. elektr.-verk, hvars styr. han tillhörde sedan 76, ordf. 78. Tysk v. konsul sedan 84.

FREDRIK BERGLUND †. Stud.-ex. 64, teol. dr 07. Lektor v. Södermalms h. a. lärov. 81—10. Led. af styr. i Sv. Miss.-sällsk., led. af styr. i Samf. Pro Fido et Christ., led. af kyrkoråd.

KOMMENDÖR JOH. ÖGRIM.

60 ÅR DEN 18 APRIL,

60 år fyller den 18 april ledaren för Frälsningsarmén i Sverige Kommendör Joh. Ögrim. Han är född i nordöstra Småland. Efter aflagd examen vid Linköpings folkskolläroarseminarium tjänstgjorde han under åtskilliga år som folkskollärare vid Järla i Stockholmstrakten, under hvilken tid han lifligt deltog i kommunala, politiska och framför allt religiösa spörsmål. I början af år 1888 lämnade han sin lärarebefattning och ingick som officer i Frälsningsarmén. Som sådan innehade han åtskilliga viktiga poster här i landet tills i slutet af år 1905, då han beordrades som Chefsekreterare till Norge. Kommendör Ögrim har sedermera haft befäl öfver Frälsningsarméns arbete i Danmark, Finland och Norge och dessutom haft några års tjänstgöring i England. Sedan maj månad förra året är Kommendör Ögrim ledare för Frälsningsarmén i Sverige.

Framstående ledare och talare äger Kommendör Ögrim i sällsynt hög grad förmågan på ett särdeles medryckande sätt fångsla och intressera sina åhörare.

INNEHÅLL:

Hofintendent A. F. Kumlien (biografi och helsidesporträtt) — Konung Gustaf i Rom. — Riksantikvarieskiftet. — Professor Th. M. Fries. — Chefskapet för Kronprinsens husarregemente. — Lofvande konstnärsdebut — Akademiska missionskonferensen. — Exotiska konstföremål. — Hemsjöutställningen i Gälle. — Flickscouternas riksmöte. — En dyrbar häst. — Dr Axel Lille. — Jean Richepin. — Franska akademien nye sekreterare. — Utländska porträtt. — Franska regeringsskiftet. — Konung Konstantin aflägger författningsseden — Turkiskt krigsskepp på äfventyr. — Veckans porträttgalleri. — "Affärer". Berättelse för H. S. D. af Gustaf Janson.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.